

ДІЛО

Видав: Видавництво Опілкни „Діло”.

Лів/р. 14, серпня 1918

роль придала на долю противника политична лінія. Ми за се журитись не потребуємо.

Журатися прийшлосяби нам хиба тільки тоді, якби, по перше, Полякам спрізві вдалося з помічю п. Бурдя і ком. підвести Ніцці під усії свої забаганки і обіцянки, тай колиб, по друге, приняті тепер біз участи Українців против українське рішення справі мало бути окончаним рішенням про долю нашу. І втім, може

Та же Й короткий погляд на цілість міжнародних політичних і воєнник відносин і на тенденції їх розвитку на будує показе нам, що друга з зачатенік вище можливостей не має багато поглядів на діїсністю.

Лист з України.

Вячеслав Липинський і українська шляхта
рим.-кат. обряду. — Книжкова лихва над
Україні. — Кого Гетьман назначив?

К. 15, 12, серпня 1918

Популярною серед української інтелігенції в Галичині була книжка тезерішнього посла укр. держави у Відні п. Липинського "Z e-jejew Ukrayny". Ні знаю, чи був автор певний, що його книжка відогріз колась таку велику роль в життю української держави. Насліди певської преси на українство, — а слідітьльно на українську державу — засновані вимушення, відсуджування українського народу від всякої культури, твердження, що в українській суспільнстві жив лише дух руїни і анархії — обурила богато тутешніх одиць, які були римо-католиками і стягли осгоронь українського життя. Сі люди почали вертати до українства — українською мовою і то гаюю взодіють добре, бо вивчились її прямо від народу. Помічю в звороті до народу стала книжка п. Липинського. Трудно її дістати, а за відступлене платить грубі гроші. І зусігрінете ніні ще недавного "чібіто" Поляка, як він з зачіттем студіює цю книжку, а наслідок — він віднаходить себе — він стає Українцем.

І приїдеться мені — коли на се гляджу — сказати шире „спасибі“ авторози, бз родю, яку слов'яне сучасно Його книжка, аго дом що ймо належно українське громадянство розінить.

А галицька польська преса нехай далі „опльзовує українство” — сій роботі не перевішоджайте, бо робота скаже тут гарне житво — він для українства.

Всі українські інтелігенції живе тепер та-
кож під враженням недалекого шкільного року.
Не буду про це разводитись, бо сю справу до-
бити обширно обговорюю тутешня українська
преса. Два державні унр. університети се прав-
чива дієсність — заснуванні низки державних

Важні наради в німецькій пресі

Львів, 14. серпня 1918.

Приготування до сих пірвад вказують, що анат-мута вони велике і ріштаюче значення у злагодженню важких справ, а першій мірі на ході. Перед своїм виїздом привів цісар на автентиці ряд державних мужів, між іншими, — «доносить „Az Est“ в Відчя, також угурсько-
го президента містості Вскерасе. На сій ав-

Важні наради в німецькій головній кватирі.

Печат. 14. септември 1918.

Сьогодні вачиваються і дуже важні наради в німецькій головній кватирі, які погрязають мабуть два дні. В цих нарадах, — як доносить ц. к. телеграфічне кореспонденційне бюро, візьмуть участь цісар Карло, ім'яний, найвищий австрійський озброєній гр. Гуніяді, міністер звідничих справ гр. Буран і шеф генерального штабу ген. полковник бар. Ара.

діянні обговорювано «уже важні питання за-
границій палітики, які торкаються долі мо-
нархії».

В цій справі доносять "Berl. Zig.": Політичні наради, які розпочалися в головній кватирі, мають в різних напрямках дозвести до важливих рішень. В першій лінії ходить тут о спірне питання, яке вимагає нової виміни думок і заняття нового становища. Як звісно, до головної кватири удалися державний секретар Гінце і д-р Гельферіх.

Запрошення одержав також на власну просьбу начальник уряду загран. справ Польщі, кн. Януш Радивілл, як також заступник польського уряду в Берліні гр. Адам Ронікер. До програми наряд належать Поль-

шя, Україна, Фінляндія, Литва, Балтійські присівні, а також і Росія. Треба повісті віді граничі, обсадити нові престоли. В Фінляндії має пройти ще в сім місяці до вибору короля в наявності сесії, тиждень в Литві має відйті по останній пригоді в князів Урахов пройти до окончного рішення спрощення обсадження престолу. Що жко по сбодженні престолу буде подібніше спрощення гранич. Під сім останніми сімома буде також переведено розмежування східно-балтійських провінцій від Росії.

Що до Росії, то доносять урядово, що міжнародно російські переговори, які ведуться в останніх тижнях в Берліні про політичні, господарські, фінансові і правові справи довели до певного висліду. Окончено всі її є погоджені і не має сумніву, що сей вислід буде темою синовів розмежувань в переговорах і вардах в головній країні.

З Відня „з добреї фірмованої“ стороною доносять, що в нарадах в «імперській» головній квартурі згадують в перший раз і про політику пограничних держав в польській справі. Заступники Підлясія, які беруть участь в нарадах, надії є, що і варди рішать також спрощення, що становить польським королями.

При цій нагоді обговорюють віденські дні венеції спрощення, що в також угорського погодження. — Польські днівники діставають, що в них гівоздів передирається слабонісне і співісне „розуміння“, що в сей спосіб утворені об'єднані мур від складу, в заразом вічнечані господарську силу, якою як захід так і схід мусобіді дуже поважно заслінилися.

Осіння сесія парламенту.

ВІДЕНЬ, 13. серпня 1914.

З міроточих кругів довідуємося, що довіща сесія парламенту зачнеться ділером в по-ловині жовтня. Плановане відкриття в вересні відрядзе. До часу скликання парламенту, президент міністрів бар. Гусарек має покінчити приготовлення для праці комісії для реформи конституції. Жовтнева сесія парламенту буде розділена про важні справи.

Митрополит Репта не уступає?

ВІДЕНЬ, 13. серпня (Ткб). „Korrespondenz Wilhelm“ довідується в достовірного жерела, що подана у віденських часописах істка про уступлення греко-рімантального архієпископа в Чернівцях і митрополита Буковини і Дальмачії, д-ра Володимира Репти — не є правдива.

Півурядове польське представництво в Австрії.

ВІДЕНЬ, 13. серпня (Ткб). „Neues Wiener Tagblatt“ доносять: Тому що богато біжучих справ вже тепер виникає присутності постій-

ного представництва польського правительства у Відні, на тепер, доки не буде погодження в такім чи іншім дусі спрощення характеру урядово-го через розривання польської справи. Існує півурядове представництво у Відні, вложене в гр. Стефана Піжевицкого, як шефа референта для справ торговлі, пром., адміністрації і преси. Польське представництво має свою временно делегацію на Угорщині; на її чолі стоять Лігени-Стаміроєсі. Крім того польський державний департамент установив уже представників в Кракові і у Львові.

Реальна політика.

Уваги надіслані,

Три життєві ваги питання має розвивати влада України, що відповіні свободно і незалежно від кого. Я чого іншого, як тільки з огляду на влади інтереси вступити в ряд суверенних і культурно-творчих держав.

Перше питання про внутрішній лад, чи там про міжнаціональні і міжкласові взаємини на території України, рішаться дорогою справедливих оснон культурно-національного життя, намічених все давніше нарисами нашінньо-персональних автономій. Міжкласові противінства згладжуються і безперечно поганяється справедливим вирішенням взаємин між трудом і капіталом, між багатствами і нуждою. Основу отсії внутрішньої політики буде творити широка освіта, а її завершенням стане дійсна культурна сила українства, що зробить Українця осередком державно-культурного життя на все-му величезному просторі української держави.

Про основні напрями розвитку України можна хиба сказати отсії самоочевидні правила: Україні потрібна непвинна культура праці; саме свідомість власного національного достоїнства і сильного для всіх інтересу в українській державності; здруження всіх культур національних творчих сил біля спільної праці; дисциплінована організаційність для праці як на більшій й найтвіршій державно-творчій сили, як унутрі так і вони.

Про сі самоочевидні правила одним чітко більше говорити. Але юро них належить так довго говорити нашим, поки вони не стануть живчиком життя маси, поки місяць не стане нашим.

Друге питання про взаємини України до осередніх держав. Вони ствердили берестейський мир, вони пожогли Центральні Ради перемогти большевиків, вони дали всмоги нинішньої таєдії гетьманської влади. Але осередні держави й дістали свою плату за те — всесвітні матеріалом, жизністю і сирівцем, благатим і глибоким тилом в своїму поході на Схід. Мало цього, вони дістали доступ до Чорного моря, та певну дорогу до Перського моря, але ще до можливості проложити сталевий перстень бльокади й ізоляції. Україна відплатила рівною мірою за все добре осереднім державам, тому її в прыві вимагати від них дальнього справедливого і широкого виконання всіх умов берестейського миру.

менги, сів на лаву, поправив люльку, покрутів вус, та разговорився.

— Та вся наша просвіта та Михайлова робота. Читальня, каса, „Сокіл“ і музика і та людська охата — то всі Михайло. Ми були дуже бідні. Ніхто не називав нас. В селі школи не було, читати ніхто не знає, священик старовинний і та як на другім селі... Кому таєм було дбати про нашу просвіту!

Він з нашим селі так як Шевченко сирі. Справді, то не сміх, як научив Його читати за процент від гречей, що позичив був у Його батька, а світ пізнав майдан таки у місяців, що якось піде літо малювали нашу церкву, та вчили Михайла до поснукі. От від них та які найближчі земи почав читати книжечки та газети, що приходили до него.

Бувало вечором походиться до Його хати Його побратими, самі 14—15 літні хлопці, піснюють та слухаюти, а він все читає. От і я часто заходив туди, ба ми з Його батьком сусіди, та любо було послухати, як хлопці читають то про казаків, то про Хмельницького, то знев про широкий світ, та про те, що там у Відні наші посли говорять...

Так було кілька років. Михайло остав вже парубком, вже й з клас виїхав. Його побратими вже й поженилися доктори, а все не забули давніго товариства і хата Михайлової батька що вечір була позла.

Тодіто зачав Михайло зважати нашу читальню. Та не так вони ле... було зробити, як скласти. Перетерті він за то не одну гірку годину...

Тямлю, якось у великім пості в неділю, по утрані, поїзділи наїзді господарі на гробових каменях, на центрарі, коло церкви, та грітися до синяного сонця. Вже у нас в селі з давні-давна

Це один момент, дуже важкий у відносинах між Україною та осередніми державами, саме культурного споріднення, яке дуже важливе для українського венчю з Західом та робить й живим лучником між двома осередніми державами Европи: східним і західним. Ось цей момент для осередників віржив дуже високо, без особливих висиль і перешкод, в одному світу у другий: поширити сферу впливу культурно-політичного й економічного на Росію та вбільшити свої користі в її природній бізнесі.

Без піснередництва України, так спільними державами та Росією були відмінні три північні, бо зводились би тільки до двох шахів міського і через Варшаву Вільніз та Ковель-Дзвінськ. Оскільки були вже міжнародно-прусські, але не австрійські. Для Австро-Угорщини, як в Україною, се дорога до державорівнення політихи на велику Схід.

З егляду на отсії мусить з'явитися політика осередніх держав до України і Словаччини. Осередні держави, опираючись на перемогу міжнародного і міжкласового елементу в середній Европі, мусить наконець зрозуміти, що їх народністі мають сьогодні повне право на культурно-національної самоіронії, аж до державно-національної самоуправи включно. Вони мусить йти на стійку природним і здоровим змаганням своїх слов'янських народів до повної самоіднозначення до культурно-національно-культурного самоврядування. Інакше вони в основі засновувати він майбутні багаті користі своїх воїнів здебютків.

Нікому тепер не можна затримати вінів доконечність дійсного переустрою всіх внутрішніх державних урядів і відмінної, отриманої на традиціях автократизму, централістичної абсолютизму і верхнекласового консерватизму. В світі гряде доба народоправства, отже націоналізація всієї влади, її природна діфференція. Влада вертає до тих, від кого вона виходить, для чиїх інтересів вона мала і має відслужити.

Отсії має стати основою рішення третього питання, а саме питання про взаємини України до окраїнських держав, що зараз належать, війні в осередніх державах.

Своїми відносинами до осередніх держав опертиими на обопільній згоді і державно-національних інтересах, Україна не може брати в себе зобов'язання безумовної служби тільки інтересам осередніх держав. Такою службою є на відмінність від праця державної залежності, вони перестали бити перш за все життєві основи.

Україні держави очевидно змагають за повної ізоляції осередніх держав на просторі середньої і східної Европи. Осередні держави могли би очевидно бути спокійними за своє існування, коли б отсії частини світу мала заслуга: потрібні сирівці, готові промислові склади та запаси промислу, в поміч усіх національних буліб видергати всіх ізоляцію від прочим

такий звичай. Було по утрані піснідіють по де по тих камінів та гуторят: той в селі і недукає, а таї процес програв, а от худи синюють — всяку козість ніде не потуїш як на келю церкви на камінів.

Ог сидять тоді наші старі газди — не багато в них фімерів, нехай в Боге спокіюють — радні і асесори і старші, лизи відібрали ще тієї дня, як єси, дівчі, в гурті парубків, що стояли під цвинтарними мурами, виступають Михайло, підступивши сміло до громади, став на помін, що його лішче всім видно було, синів трохи з несміливості, а дідів відібрали з чайні гро腺і та голосно і виразно промовили.

„Слава Ісусу Христу! Вибачні будьте за місце гостів, що я при своїй молодості привіз до Вас слово. Діло мое таке: відбрана нас кількоємільодини, що уміють читати, я хотілиби ми добра громаді послужити. Хоча залежить читальню, так як воїні сели, деб східлилися люди у вільну ханію прозивати, поговорити, дівчати, що в світі Бахія читати та як себі лішче раду давати. Звісно, звісно, які були такі написані, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською

хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого і читальню, бо всіх читати, як другі титані. Тому я тарешу від сінів, які не навчилися сам, що з книжки за одній вечір вчитати можна. От відки десідівською хто наші діди були і як вони палували та риювали, як лішче можна було спасати від худобу годувати, як не будемо читати з гербом, А і таї, хто не уміє читати, може дівчати з багато цікавого

кіту, неколиб на отсюму просторі можна було вивороти самовистарчаюче і замовадоволяюче життя культурне, політичне, економічно-промислове і торгове. На жаль, однаке для східної та для великої іншої частини середньої і балканської Європи таке самовистарчаюче життя — це ідеал дуже далекій будуччини.

З огляду на все те Україна, в своїм пилини до тепер скритими силами — потенціями не може відректися від можливої майбутнього наявання добросусідським вважанням є тільки в Польщю і Росію, але крім існуваних приявних відносин з осерединними державами ще й з окраїнами державами. Вона ясно пусить бачити, що окраїні держави можуть в кожну хвилю занести в ю середню і східну Європу в страшній стисливий перстень нудемого живлення, який буде вникати. Не менше ясним для всіх буде й те, що ссередніх Європи, де якого вони вілажуть, є великою відпорною силовою, яку те свою можність поконати. Тож вона мує передбачити се, що майбутні війни мусіть бути більш інтенсивні і виснажливі є тільки осередку Європи, але й окраїні держав. А про далі від цього не виснажування в будущій буде тутин прозвіс і чином сожаричного расово-племенного шовізму великоміждержавних національних організацій, концептуальних і моральних, що Україна і Словенія отті майбутньої борії є стокуті і не мати муть права піддерживати.

Тож, пам'ятуючи їх се, Україна буде мусіти враз з іншими найближчими своїми «сідами» — Польщею, Росією і Сибір'ю, як одна з великих держав Сходу — Європейського і Азійського, для свого власного добра і майбутнього великоміждержавного розвитку — дбати про дійсне поширення всюючих, про загально-людський мир на сучасних висновеннях всіх погриженіх дотепе рідним зоди історії — суспільних верств, якій і держав.

І Франції.

Переговори в справі берестейського договору.

Львів 14 серпня 1918.

Про виключення німецько-російських переговорів в справі берестейського договору донесить *„Tagesche Fundschaus“*: Замікає в стилізованій селі зважи. Не сказано там, що переговори дійшли до поборого висліду, тільки до першого, значить недобого. З сим дужиться також донесення, що бельшевики жадали від Німеччини військової допомоги, домагання, яке без сумніву треба було відкликнути, коли воно було поставлене. В сій справі має своє значення обставини, що державний секретар Гілле відіхав враз з державним канцлером до головної кватери на нараді.

Про сю справу пише також *„Lokalanzeiger“* що „на берлінських нарадах про дальнє виконання берестейського мирового договору не варено зовсім його основ. Як де се спирає поставити я московське правительство належить ще виждати. Між тим Йоффе візьміть аби не вернути до Берліна з ворожими руками“.

Порозуміння з Росією і Україною?

Польські дневники доносять з Берліна: „В переговорах, які розпочалися, що за час державного секретаря Кільмана в російським і українським правителством що до інтерпретації і доповнень берестейського мирового договору прийшло до порозуміння що-до-щих точок.“

Деякі петроградської телеграфії Агенції європейським вище подавого стану спраїв; проти, таємні в сім часі наради над спрівні піттями прибрали дуже корисний напрям.

„Не може вірювати що тепер подати до відомості відома подробіть висліду сих піттарів, але належить ствердити, що загадом ще кінчиться.“

В італійського боєвища.

ВІДЕ 13, серпня (Пів) Урядово:

На тирольській горі відбувши наступні 27. серпня часті таєкези у північний, для відбиття вітру вітрати відійшли на ворожі позиції на Монте Корно.

Даліші ворожі вітру душі завдали на область лісистої центральної населені.

Наступ Австрійців і Французів.

БЕРЛІН, 13. серпня (Вольф). Урядово:

На південний відділ Ургеви налагані бої відбулися. На південний відділ Меріс відбулося кілька австрійських наступів. Більші відпалах по обох боєвих флангах на Ля Бессе та між Скарпю і Аукрю. Між Аукрю і Аукрю застакував приятель Тсіганесен, Villers-Bretonneux, але відбулося відбиття. Відбулося відбиття від Аукрю і Овасто.

НОВИНКИ.

Львів, 14. серпня 1918.

В школах У. П. Т. у Львові (ул. Могилянського ч. 12.) інспи до всіх класів на 1918/19 р. відбуваються будуть в суботу 31. серпня і понеділок 2. вересня від 9—12 і 4—6 год., а в неділю 1. вересня від 10—12 год. рано. Вступний іспит на I. рік учит. сем. відбудеться 3. вересня від 10 год. рано і приєсти треба метрів хрещент, світло-зелений літара фіника і сідницю шкільне. Пріготів (іструмент) ісенти до всіх класів школи відповідно до I. дільниці та II. — IV. роки учит. семінарі будуть відбуватися в понеділок 9. вересня від 9. год. рано. Шкільний рік розпочнеться 3. вересня богослужінням, на якім мають ходити всі учениці. — Дирекція. 1—3

— Гогоріть скрізь по українські! Нам пише один з найбільшіх із них гравадян: Я дістав в „Сільському Господарі“ карту на замовлення 25 сот. метр. квадрату і пішов з нею до окружного кіра IV. дільниці у Львові, щоби дістати побору за рік на 25 м. квадрат. Коли я функціонерів подав карту на замовлення, друковану виразно українськими буквами, сказала вона члено: „Ja, що п'єш?“ А коли я її гречко відповів, що її прочитаю, відповіла: „Ja, і то п'єш?“ Як я її на запитав, з котрої гурт від має бути виданий уголь, відповів з карти замовлення: „Красний Союз Господарських Спілок“ відповіла, що сеі гуртів в іх урядовім сині нема. В дійсності сеі назви не було, лиш була назва: „Сільський Господар“. Начальник бюро п. радник Павловський, дуже членій урядник, розпорядив, щоби мені карту побору функціонарка віддала. Вона се в очевидності неохотою зробила. Причина сеі неохоти буди: моя українська мова і український документ. Питуюся, як довго ми Україні будемо на сеі українській землі поневіряні чужинцями? А зараз відповім: Так довго, доки ви чи межи своїми, чи в діткенню в чужинцями чи в публичних властях на нашій українській землі будемо боятися по українській говсні. Не ювіти-ж по українські в тих случаях, є беззаконністю. І не думайте слабодухи, що як го українські заговорите, то їх зроблять вам сего' що слушно ждаєте. Мені ще є в сімі випадку се не стадося, хоті я всюди на нашій українській землі лиш по українські його ю. А що про тиена сторона членами на се носем крутити, се її річ, се ми вісім байдуже. — Т. Р.

— Про недавно наділеного ордером Зеліаної Корони III. кл. поручника Льва Копистянського, що поляг над Півночю 30 марта 1918 р. дізнається я кілька подробиць і смію просити подати їх до прилюдні відомості, як на се заслугує Покійний. Лев Копистянський, абсолютний академічної гімназії у Львові, був молодцем рідких пристрастей. Вельми спосібний, а при тім пильний і працьовитий, один з перших піаструв, дуже ідейний і характерний Українець — укінчив Академію військову (м. Франц Йосиф в Модлінгу) в дуже добром успіхом та здобував собі поважання і любов товаришів і командантів. Був се перший Українець в сій новооснованій Академії, та предав там нашому народові честь і прізвища. В літі 1916 вийшов в академії до 2 літніх студіях офіцером, а по коротким побуті в карі полку стрільців ч. 33 пішов на фронт італійський, та тут в мить велав собі любов підлеглих собі жовнірів, бо опікувався ними справді як батько і тоєвіш. Впав геройською смертю по короткій а гарній діяльності, якже з власної вини, бо як командант подівся строхи на тельки важнім і небезпечнім постурану бажав по шахівім вілперту двох наступів вияти в полон італійців та інучим на зустріч із тим в житті пошілій ручним гранатом, що його на ії вів і в застій розшарив. Була се в його стороні необережність, що походила в незвичайній відвраті і вогненого захвату. Лишив по собі між мужовою величкою і ширкою аль, а похорон його став незвичайною макіфестацією, в якій взяли участь не лише товариші і мужеві, але передовсм він ніші і виши команданти полку і армії. Зараз по смерті подано його до відзначення ордером зеліаної Корони, найвищим для діяльників. Родичів стрінгула си вістка неначе грім в усного неба та іх

15. серпня 1918.

Стр. 3

смутког і разлуці нема міри, бож се буа однак та справді окраса родини і народу. Команди на полку і академії відправили депешами і заявами щірого і глубокого співчуття облегчити родичам великий біль: присяда ім також знявськевич.

— Ступендії на кооперативний курс. Товариство Країв Слов розчинний робісце курсом на 3 ступендії на 3 місячний курс кооперативного Загального Союза господарських створишен на Австрію у Відні, який розпочинається 16 вересня 1918. Стартні можуть о сі ступендії тільки урядники з довірю практикою в наших створищах, які знають дуже добре німецьку мозу і зможуть працювати в українських створищах. Речеши вищені подані до 20. серпня 1918.

— Галицькі порядки. Нам пишуть: Хто із величезною в Галичині — не знаю, як в іншіх австро-угорських краях — той певно зауважив, осебливо в сімейних місцях, що на поодиноких стоянках богато людів, майже виключно селян, відходить від поїзду, не маючи можливості добитися до нього здля перевозіння поїзду пасажирами. І ті люди приселені не раз ждали ні від ділу кутку до слідуючого поїзду, не знаючи, чи й тоді не стріле їх така сама доля, що в при першім поїзді. Се можливе здістється лише в таєм закарпаті краю як Галичина, чи може в такій змішаній державі, як Австрія. Се ж членів сім'ї зі стороної власті, коли хтось заплатив білет, а не може його виїхувати. Чи можлива така річ в Німеччині або в іншій культурній країні? Недавно я їхав ві Страж в Самбір. На поодиноких стоянках теснулися до поїзду пізі таєм народу, вибираючи ся на пряму до Кальварії, а в Дрогобичі діялися пряме страшні сцени, бо гді було знайти місце, а кождий в білетом хона дістатися до звода. Серед той суподоки якесь жінка згубила на відьмі дитину. Подібні речі діялися і на дальших стоянках. Келиб величезні урядники мали голову на карку, то телефонічно позадилиби слідуючу стоянці, щоби білетів не продавали, бо нема місця. Але ні — білеті продається всім, а опися людів не впускається до поїзду, хиба що хто силою дістанеться до нього яким протестів кондукторів. Не знаю, чи посли не їдуть величезною лише пішки ходять, що вони тій аномалії не зважали та не звернули на се уваги в парламенті дорогою інтерпеляції до міністра землінниць. Нікоден з селян чи селянок має іхати кудися в якісь важній справі або вертати з міста демів, де лишилися малі діти, а тут ні люді ні туди — жди віднайди або цілі діти! В загалі належали компетентним чинникам відійти в царство комунікації, бо там щось недобре діється.

Щоби згадати про одну благодать, яку мають подорожні від землінниць, а саме крадіжі в пакункових возах. Се правдива єгипетська язва. Мабуть небогато буде таких щасливів, які в пакункового воза відобрали сасі річі не нарушени. Саткам люді препадають річі і та все уходить безкарно і міжто з власті не знаєде на гадку, щоби добро подорожніх якесь забезпечити.

крадіжі шораз більше виникають, а ми нішо не чуємо, щоби хтось з компетентних чинників старася якось сею запобіти. — Viatot.

■ ПОШІТОВИЙ.

Четвер, 15. серпня 1918.
Надії, греко-кат.: Пер. я. с. Ст. — рама - кат.;
Усп. Пр. Д
Візтрак: греко - кат. Іссаїч і Дим. — рама - кат.;
Яців і Роза.

| Конкурс. Виділ філії Таврія „Пресвіта“ в Каміні Струмідовій прийде до Бурси на рік ішк. 1918/19. учеників за місячною платою 100 кор. а чого половини в натураліях. Подана належить вносити до 20. с. м. до Виділу філії „Пресвіта“ в Каміні Стру.

| Квілущина. Кружок аматорський в Калуші відкрите на ціль „Сирітського Залізницу в Калуші“ дня 19. серпня 1918 р. Івана Франка — Українене шастя — початок о год. 7/30 вечором. По представлению товарицькі забави.

| Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові подає до відомства, що вклад брошюри В. Целевича „Про чинність і списування вісників шкіл“ у нас хвилює

вичерпаний—просимо вімовляти сю книжку по наших філіях — які додержали більшу садькість сих брошур в комісію рознородаку. 3—6

Альфред Глас. Хто зазби, де перебував УСС. Альфред Глас, котрий в цій 1914 р. попав в російський полон, звітиль подати звістку редакції "Діла". 2—3

Курс приготовання до іспиту в Коломиї. 1. до семінарійної матури, 2. в тунікі іспитів на піддінокі роки учительської семінарії, 3. з укінченої гідровій школи і доподдінокіх класів, 4. вступних іспитів до торговельних шкіл і промисловик улашкується для сих учеників і учниць, що потерпали із за війни та стратили літа наукі і бажають за рахунок переробити матеріял в двох класах (способом) і дуже підвищі навіть більше. В місці з дешева кухня, де ученики (їх) одержують за низку оплату обід, а біди бесплатно. Можна числити також на преміїоне у бурсах. Зголошена приймає і подає п'ясення (на відповідь прилати марку). — Василь Витвицький в Коломії, ул. Українська ч. 11. 31, 3—3.

Проплання вертаючих в Росії до дому воєнних бранців Українців.

Ми одержали осіннє письмо (підсвіткою його був змін):

Наслав для нас довгожданий час позору на рідну землю. Довгі місяці жили в російській позолі: терпіли голод, холод і занега. Однак ми не падали духом, ми надіялися, ми вірили, що приде кінець нашому терпінню і що ми ще зможемо працювати для добра найдорожчої нам країни України. Нараху очі своє жите, ночами перекладали їми через російську граніцю. Много в нас передали своє підзею життя, богаючих обробували, а неодин витер піз буки. Все ж таки тисячам наших братів удається щасливо прийти на Україну. На Україні ми сподвались покріпитися духом, дівдати ся як сіла про рідні — дорогі нам справи і віддатись праці для бітчини.

Тимчасом не так сталося, як гадалось! Приїхала ми до Києва. В таборі воєнних бранців вертаючих ся до дому бачимо що іншого. Бічними їх щоденними съвящениками всіх народності приносяться соки і супи і роздаються без платно свій землякам. Всі народності мають тут нагоду працювати свою часозись і довідатись про рідні ім справи. Тільки одинокі ми Українці не бачимо тут української часозиси, української книжки, не бачимо між брацем і українського съвященика, не бачимо «фіцерія Українців». Нікого запитатись про рідні справи. Де ми знаходимся — питаеться друг друга — на Україні, на Угорщині чи в Польщі? В Києві, в столиці України — звільнити відповідь. Чи хто небудь вірив би (слиб сам того не бачив) що вертаючи до дому воєнних бранців Українці не можуть дістати в Києві української часозиси? Та сама картина на етапі в Новоселиці. Чути тільки, як Поляки читають в своїх часописах про гайдамацьку Україну, про підлітка Галиччини, як насымі читають в своїх часописах зі всого того, що наїдорожче і наїсвітіше кожному українському серцю, в Україні ходять скленивши голову. Чому? Бо нігде бідакам дістати рідної часописи. Українська суспільність забула про тих, котрі бажають послідні свої сили віддати для України, але котрі потребують провідників, котрі потрібують, щоб їх покріплити духом. Кождий з нас дуже радо дав би послідний гріш, щоб купити українську часопись, але і кузиги немає де. Не можемо зрозуміти, чому українська суспільність так обоятно відноситься до тих, що читають в Україні, котрі в залежності від рідної часописи?

Чи Ви спрагді в такім положенні, що не можете постаратися які вертаючих бранців за Українські часописи? Чи пілком неможливо для редакцій українських часописів висилати щоденне хоть по кілька чисел на ті пункти, куди перевозять наші бранці? Інші народності, на нашій рівні землі, постарались о то і їх земляни хотіть в чужій стороні на кождій етапі: хотіть отримати свої часописи, тільки діти України в своїй хаті, на своїй рідній землі вістують без рідної часописів, без рідного слова. Чому то так? Рія есім віднане! Наші багато зуміють говорити, а робити мало. Наша інтелігенція на сю поруку чому не звертає уваги, чи така справа як організація наших босих гвардій в вертаючих бранців не має в теперішній хвилі справи? але нас в нашій рідній ниві все так добре!

руками? Ми познані звертути увагу на те, що тепер рішають для нас: хвилі і уважаймо, щоб ми не відключили центр переславської угоди або на прогрід полтавського бойю, бо тоді відійде все.

Ми певні, що коли наші бранці повернуться з подзвіту і будуть вже знаходитись в чужих полках, тоді повстане "Український комітет по мози вертаючих воїнів: бранців", але то це буде після віт півто, тоді не буде вже кому позагати, тоді не буде вже кого організувати. Звертаємося в горячому просльбою до всіх, кому діялагає українська спра扎, щоб посталася власні духові могри вертаючих бранців. Відразу, що наша пропозиція не вістала без чиєї відповіді і що ті наїші товаріші, котрі після нас будуть переїздити через збріні пункти, встановить вже всюди українські часописі і будуть могли дівідуватись про рідні справи.

Ідуть підписи.

НАДІСЛАНЕ.

Крайній адвокат

Др. Евгеній Гвоздецький

веде канцелярію у Львові, ул. Красіцького 6.

265, 2—2

Дентист-технік

Максиміліан Ордевор

бувший кількаразітній начальник дент.-техн. відділу в вкладі проф. д-ра Богословича, вернувся і приймає в власнім домі при вул. Личаківській ч. 95. (станиця трамвая "ЕО" вул. Гавснера).

XIII, 3

ОГОЛОШЕНЯ.

НОВІ ЛЬОСИ

Альстрійського Чеснавого Хреста передачено за готівку, разом з підатком і портом від 44 К (у Львові 43 К 20 сот.).

Льосі ті мають рівні: 4 тегелів і кількадесят гравінгів. На сплату поручуємо 5 льосів разом від 270 К в 36-х ратах і 7 К 50 сот. Перша рата 12 К, дальша п. 7 К 50 сот. Право гри отримався в відмінній першій раті.

Дім Банковий ШІЦ і ХАСО

у Львові, пл. Маріївська ч. 7.

Діна з добрым голосом позукує паротія Калуш, на стала пасаду. Ногти сіда пожвавлені, перші стіго інвалідам. В інституціях від дінів і після відмінної відмінної.

166, 8—8

Пашину учительни на цілій рік шк. до двох учениць в VII. кл. вид I III кл. нар. можливо в фортечном. Гоморір післ. умова. — о. Петро Юрік, п/рок в Личаківському коло Бобрівка, п/в. Ярослав.

218, 3—6

Пашину учительни — симпатична свящ. Бандера Аанді до наука дітей 3—4 кл. шк. нар. на цілій рік. Винагорода післ. умова. Учнівський старий п. Нівиця коло Калуша.

152, 4—4

„Огні Оріб-ої Землі”

Істор. оваль. Андрі. Чехівського, в якім представлялося укр. бенкетської родини за ті роки розбійні боротьба з латинічами в Станіславів Землі (13 століття) вже вийшло в друку (видані пізнати "Прече", два роки 8, з ілюстр.) і відійшло в кінці від Т. К. до Адама Ставропілі, Львів, Ринок ч. 10. і в кінці від Т. К. до Адама Ставропілі, Львів, Руслана ч. 3.

10

До земі не посада радян а суду в про-інформації відповідь «Імперія Сільського». Землянці в місці, відповідно до доба, — Згода після від Т. К. до Адама Ставропілі.

287, 1—3

Пашину інструктора відповідно інструкторка від I. відповідь б. р. на село до усіх I—IV. кл. від народних, роботи і фортечні вимагані, однак із конечні. — Усіма; це зберігає і слуга післ. умова. Надігометр Глобінський в Заболоті.

89, 1—3

Пашиночки в гімназії прийде на мешкане і харч. Р. Цвікова ул. А. Просоцького ч. 102. Львів.

271, 2—3

Особа старша інтелігентна, знаюча діобре на куховарські і домашнім господарстві — звірівна сейчас до зараду дому у священика бездітного на селі. — Більші інформації в "Народній Торговлі" у Львові. Згода від 282, 2—2

популярний тижневник, виходить кожді суботи; дас всі огляд нашого сучасного життя і всесвітніх подій. Сторінки тижневника присвячені господарці воєнного часу. Кожда сторінка містить інтересний фейлетон. — Цілорічна передплатна виносить 10 піврічна 5 К, квартальна 2 К, 50 с.

Однорічний курс матури семинарійської школи виділової буде для членів фаховий професор І. Горбачевська, Львів, Йосифа Д. 112, 2—3

Красивий Союз для збуту худоби у Львів вул. Оссолінських ч. 15.

потребує особливо кореспондента, які відразу пише на машині "Мерседес" українським і латинським письмом і тричі борозі до бухгалтерії і міністерства, звісно писані подані петиції приймає. Дирекція кожного дія до 12. год. рано.

ЗАПРОШЕННЯ.

Дня 20. серпня 1918 о 10 годині перед збором відбудеться в Горлицях в сали поміщиці Ради Філії львівського тов. "Сільський Господар" в Горлицях.

На дневний порядку:

1. Огворене Зборів і обясне статутів.
2. Від досьогомісної господарської діяльності в сім повіті.
3. Реферат відповідника Головної Ради "Сільського Господаря" від Львова.
4. Вибір председателя і членів Філіальної Ради.
5. Весна.

Вічливо просимо Вас пізніше про всіх громадян в Вашім селі і заходити їх, щоби прибули на ці Збори разом з Вами як членів членів. — За членів основателів: Яворського Осипа, с. Менчівського Омеляна.

VIII 17-11

СПІВАНИК УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

В опразі: Олівіїна в красках, 128 стор., 83 ілюстрації на один голос, 68 образців. Пресарія книжка. Ціна 5 кор. — Жідати за посвідченою: Zentralst.ung der ukraienschen Legion, Wiss VIII, 1, der Berggasse 20. — В полі треба слати K 5-70 крон VIII 17-11

БАНДАЖІ на пропуклину (руптуру, брух, пупця, череза у дітей і паківни для дітей, жінок, музичні. Замінлюють належать олія: як иліка пропулична, з кітога біку, віт, занепас ті міру ниткою або з центричною провідкою тіла через бедра (слуби, магнію). Ціна 20—60 короз, але і вище.

Універсальні олії на гумах для панів, подекуди й для панів — на обвислі череза, — на обрані, — на літаючу нірку, — на сладень на колудка, для заосмотрія по перебуті олії операций, — на некит кишот і колудка, — на заосмотрі розтяглих процукнів череві, евентуально і пупця, — дія позаразі фуру, — до інверка і здерозля, — для загінин кіног та по полозі, — у внутрішніх болях по породі в болях і опаданню матці і т. д.

Замінлюючи належать олії від інверка і здерозля, — для загінин кіног та по полозі, — у відхідніх болях по породі в болях і опаданню матці і т. д. — 120 короз, але і вище.

Певну поміч проти випадання матці дають бандажі системи проф. д-ра Лівенса.

Замінлюючи належать подати: вік, від скількість перебутих пологів міру в нас (так) і довкола черева. Ціна від 80—160 короз, і вище.

Гумові бандажі до мочення з розширзмі в часі сні, ходу і подорожей змінний і дорослих. Приходи з розширзмі в недороднім відхіді стіці.

Прямодерці або ортопедичні коректори для дітей і дорослих проти похилу життя, згорблення і вісігаючих діагнозів. Замінлюючи належать подати: вік, від і міру довкола під раменами і в нас та місці блаші подрібн